

Предкладають закон про регістрацію чужинців.

ВАШИНГТОН, 8. грудня. — Луїсвільський конгресмен Асвел пропонує конгресові законопроект про примусову реєстрацію чужинців.

Після цього закону кожний чужинець мав би реєструватися в уряді раз до року так довго, поки він не стане американським громадянином. Кожний імігрант діставав би реєстраційну картку. Він мав би приносити урядові про кожну зміну свого осідку. За реєстрацію він мав би платити урядові 10 доларів.

За зазначення реєстрації накладатимуться острі карні. Конгрес мав би визначити виконання цього закону під міліцією долярів у рік.

ПРОМЕС ПРОТИ ПОЛІЦІ ЗА БУТЛЕГЕРСТВО.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж., 9. грудня. — Лава присяжних судів, що розглядає початковані горілки, в яке вмішані поліцейські і поліційні урядники, постановила поставити під суд як головних провідників цієї шахи Вілема Гріффина, асеккураційного підприємця з цього міста, котрий мав робити всі виплати плакулемі урядникам.

Заговор розгуканий так широко, що стейтова прокуратура домагаться від федерального міністерства суду відплати в цілу справу.

КРАДИ ГОЛОСИ ПРИ ВИБОРІ СЕНАТОРА.

ВАШИНГТОН, 8. грудня. — Під час розспран на вибором сенатора Мерфіла, яку веде сенаторський комітет, станути В. С. Луис, урядовий наглядчик виборів у повіті Бердсон, та знавша під присягою, що він бачив, як прихильники сенатора кради голоси.

ПЕРЕСУВАЮТЬСЯ ВЕЛИКІ ГРОШІ.

НЬО ЙОРК, 8. грудня. — За минулий тиждень з тейорських банків перенесено 785 мільйонів доларів.

До цих транзакцій-принципиаль: французська позичка в сумі 100 мільйонів доларів, виплата проценту від англійського довгу в сумі 58 мільйонів доларів, виплата 23 мільйонів доларів на англійський довг; виплата 400 мільйонів доларів американським урядом на сплату довгів; і т. і.

ЗА ФРАНЦУЗСЬКІ ВОЄННІ ДОВГИ.

ВАШИНГТОН, 8. грудня. — Наряди мей представниками Америки й Франції щодо способу виплати французьких воєнних довгів ще не покінчилися.

Представники не могли погодитися, і французький амбасадор Жісеран зателефонував до Франції про директиви від уряду.

НОВЕ ОРЕЧЕННЯ СУДУ В СПРАВІ ПРОГІБІЩІ.

ФІЛАДЕЛФІЯ, 8. грудня. — Федеральний суд видав тут підчас одної розправи оречення, після котрого послання алкоголю ще не доказує, що посланець переступив прогібний закон.

Се оречення противиться другому ореченню федерального суду в Нью Йорку.

ГОРИКА ЯКО ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТКА.

КАРМЕЛ, 8. грудня. — Під час розбирання судового будинку в цьому місті найдено фляшку шотландської горілки, яку сейчас відідав шерифові повіту. Шериф переконався, що фляшка має 86 літ та заявив, що він не конфіскує знаходу, бо його треба ахажати історичною пам'яткою.

ВЕЛИКІ ДАРУНКИ НА ШКІЛЬНІ ЦІЛИ.

РОЧЕСТЕР, Нью Йорк, 8. грудня. — Джордж Істмен, відомий капіталіст, голова Істмен Колек Ко., оголосив, що він визначив 12 і пів мільйона доларів на цілі освіти. Зі запису скористають головню чотири висшні школи.

ШАРЛОТ, Норт Каролайна, 8. грудня. — Джеймс Дюк, великий тютюновий підприємець, визначив 40 мільйонів доларів на утворення фондів, яка має удержувати колегію (висшню школу) та давати на добродійні цілі.

ЦЕРКОВНИКИ ПРОГОЛОШУЮТЬ ВІЙНУ ЗЛОЧИНЦІМ.

АТЛАНТА, Джорджія, 8. грудня. — Федеральна Рада Церков по довгі дискусії проголосила війну проти віи.

Рада закінчає всі держави, щоби вони встановили всеспільний міждержавний суд та віддали йому всі сприси справи між державами. Вона визнає тех З'юбчені Держави приступити до цього суду.

СУД НАД ВІСНОВИМ У РОДИНІ ПРОПОВІДНИКА.

МАВНТ ВЕРНОН, Іллінойс, 8. грудня. — Нині почався тут судовий розспран проти проповідника Лоренса М. Гайта, котрий обвиняє свою жінку, та проти його коханки Елсі Сатин, що вбила свого чоловіка.

НОВА ТАЄМНИЦЯ.

ПОМПІТОН ЛЕРКС, Нью Джерзі, 8. грудня. — В сілі за Бруксайд Нін, вбікрито тут тіло незнайомі жінки, зложене в труну, прийнятий намінем, на котрім є напис, що там похована „Маленька Марія“.

Поліція сейчас розслід стійство над таємничою справою, але ледве чи в нї вляється знайти підозрюваного з огляду на те, що жінку поховано яких 6 літ тому і вона не мала на собі нічого, що чому можав би вказати, що вона така.

ПОГИБ ВІД ЧАДУ ВІСНОВОГО АВТА.

НЬО ЙОРК, 8. грудня. — В місцевому Флашинг Госпіталі помер нині від затроєння газом Микола Лемо, котрого добуто в несприятливій стані з його гаражу. Лікарі догадуються, що він заїхався в гараж, щоби там працювати в неділю, але так, аби суди не бачили; добуваючися з машини отруєний газ затроє йому легень та спричинив смерть.

Українські громади і громадяни: Складайте дар Просвіті у Львові і вписуйтесь в її члени!

ДАРИ І ВКЛАДКИ ПЕРЕСИЛАЙТЕ ЧЕРЕЗ ОБЕДНАННЕ ПО АДРЕС:

ОБ'ЄДНАННЯ, 847 N. Franklin St., PHILADELPHIA, PA.

АБО ПРОСТО ДО ПРОСВІТИ ПО АДРЕСУ:

PROSVITA, RYNOK 10, LEMBERG, EAST GALICIA, EUROPE.

ЗЕЛІЗНИЧНИЙ СТРАЙК

Сан Франциско, Каліфорнія, 8. грудня. — Машиністи Південної Пасифічної Зелізниці рішили одностайно вийти на страйк, як що підприємство не визначить їм конференції для погодження справи зарібіків.

АПІТАША ЗА ЗАГАЛЬНОГО ВИСЬКОВОЮ СЛУЖБЮ

Нью Йорк, 8. грудня. — Якни тейсуч ветерани великої війни, організовані в Американський Леґіон постановили повести агітацію за загальною військовою службою. В тій цілі мають вони старатися, щоби вже сей конгрес поставив відповідний законопроект.

ВІВІВ ЛЮДИНУ ЗА ПІВТОРА ДОЛЯРА.

Філіпс Діккенс, Н. Г. 8. грудня. — Волтер Остермайер, 23-літній мушкетер, признався перед шерифом повіту, що він вів Маргана Рюфера з яким він співарився за 1 доларя 52 центи.

ЖИДИ В СОВЕТСЬКІЙ РЕПУБЛІЦІ СВЯТКУЮТЬ СВОЇ СВЯТА.

Останній жидівський свята святкували Жиди дуже святочно. Не зважаючи на протрєлітєлію кампанію жидівського комуністичного провідника Мерейна, який в газеті „Емек“ оголошовав релігію. Міста замечали жидівські виглади дуже святочно. Як бачимо, то Жиди не дурні. Лише Християне в Росії саухали комуністичних провідників (Жидів) і опоганили свою прадідавську віру. Та вже і в Росії й на Україні опам'ятовуються Християне все більше бо переконалися, що без віри не веде до доброго.

МАНОТ ПОПРАВЛЯТИ НЬО- ЙОРСЬКИЙ ПОРТ.

Вашингтон, 5. грудня. — Головний доккер американської армії пропонує конгресові свій рапорт про потребу поправки нью-йорського порту, а спеціально джемейського залу, іст Риверу та каналу Амброз.

Віськові інженери обчислюють, що сї роботи можна покінчити до липня 1926 року, коли ж ніх вложиться п'ятре ти мільйонів на поглиблення іст Риверу, а 10 і пів мільйонів на виконання джемейського залу. Цілий проект мав би коштувати федеральний уряд коло 31 мільйонів.

Іст Ривер треба поглибити, поширити та усунути з нього дві піскові лави. Друга робота має майже обмежуватися до поглиблення корита й утворення берегів. В декотрих місцях треба буде викопати канал.

Конгрес збирається вирішити цю справу вже на сій сесії. За сими проектами стоять не лише військові урядники, які вважають сї поправки важливими для військових цілей, але й місто та стейт Нью Йорк.

Як лишень про сї проекти розселилися чутки, зараді підкочила ціна землі дозвж усіх місць, куди мають перейти канали.

НОВА. СОВЕТСЬКА НЕЗАВИСІМА РЕПУБЛІКА.

Делегация всебухарського „журдята“ (уряду) привезла предсідникові „дикунського“ Комітету С. Р. С. Р. замі про проголошення незалежної узбецької советської соціалістичної републики. Вона буде в рамках РСР.

„ЛЮБОВ“ МІЖ МОНАРХІЯМИ

Хто не пам'ятає передсмертних ілюстрацій. Бодро вийшов цар Вільгельм із вагона і пішов на стрічу цареві Франці Російської, що його виводили. Обидва царі широко підіймалися. — А тепер із документів царя Ф. Російського вівся телеграма до президента міністрів Тафеля: „Довідаючи з газет, що у Відні агітують за приняттям царя Вільгельма походом із сьмолоскрипкою. Про це не може бути само собою мови, буде добре й розумно поставитися проти цього.“ Австрійський царський німець не забув 1866 р. Члени пруської династії буди для нього узурпатори, плебейці. Це правда мусів ціновати, що з ними цього вимагала політика. Щоб це краще пізнати воруванням старого австрійського царя з німецьким, треба згадати, що одною з причин ненависті було те, що Фердинанд приниловав з Вільгельмом.

ВІДБУДОВА ЛЕНІНГРАДУ.

На засіданні лєнінградського совету виявилось, що відбудова Лєнінграду коштувала би 12 мільйонів золотих рублів. Крім цього треба би помочи промисловим підприємствам кредитом 5 мільйонів золотих рублів, бо вони також дуже потерпіли підчас перевороту.

НОВИЙ ДЗВІН У П'ЯТНИЦІХ.

Церква св. П'ятниці у Львові на жовтківському передмісті у Львові отримала новий дзвін. Дня 9. м. в. в храмовий празник цієї церкви після нотифікаційного богослужіння відбулися христині дзвона, який названо „П'ятниця“.

Вислід виборів в Німеччині може дати більшість лише лише коаліції 4 партій.

БЕРЛІН, 8. грудня. — Повне обчислення вчорашнього голосування при виборах до парламенту, хотів ще не урядове, показує, що надії рєпубліканців на велику побіду над монархістами були передчасні.

Показується, що побіда рєпубліканців не надто велика, та що монархістів теж не розгромлено. Також три партії, а саме соціял-демократи, центральні (клерикали) і демократи не жати-муть більшої і не зможуть створити коаліційного правління без помочи четвертї групи, якою може бути народна партія.

Поводниці партій вибрали послав:

Соціял-демократи	104
Националісти	129
Центрові (клерикали)	67
Народна партія	50
Комуністи	44
Демократи	31
Баварська народна партія	19
Крайні націоналісти	14
Економічна партія	10
Ганверські	4
Інші партії	8
Разом	484

Загальне число послав німецького парламенту побільшалося тепер о 25 миль, бо по виборчому закону 60,000 виборців вибирає одного посла, отже зі зростом числа виборців число пославських мандатів побільшувалося.

Вільність парламенту становить 243 послав, а соціял-демократи, центральні і демократи мають усього 227 послав. З уваги на те вони хотів приєднати ще й народну партію, яка має 50 послав і разом з нею утворити в парламенті більшість та 4-партійну коаліційне правління, яке борювало б рєпубліканських установ Німеччини і підперло би план Доса.

Одначе й опозиція в німецькому парламенті доволі сильна. Впавда група Лєуденборфа потерпіла поразку, але ще є другі групи, які мають ще силу. Вистає еказати на 104 націоналістичних послав, щоб показати об'єднану силу правих.

Комуністи страляти теж, але і їм ще вистало доволі мандатів, щоб виступати в парламенті в ролі крайньої опозиції. Загалом опозиція праві і ліва в німецькому парламенті не чутяться приладженою вислідом вчорашніх виборів.

ВІДКЛАДАЮТЬ ПЛАН ВЕНЕША.

РИМ, 8. грудня. — За починком англійського міністра закордонних справ Остена Чемберлейна члени Ради Ліг Народох згодились відокрепити на пізніший час план Венеша і „асесивно розоружити конференцію“.

Міжники член французької делегации Арістіда Бріля хоче пропозувати свій план „розоруження“, який опирався би на порозумінні аліантів.

КОРОЛІВСЬКА ПРОМОВА.

ЛОНДОН, 8. грудня. — Англійський король Юрій V одчинив застра англійський парламент королівською мовою, яку відчитав на парадному засіданні парламенту.

Домінії сподівалося, що в королівській промові буде сказано про полєхмі для них у торгівлі з Англією.

ВИКЛАДАЮТЬ ПОРТРЕТ.

ЛОНДОН, 8. грудня. — Англійська консервативна влада постановила усунути з парламенту портрет послав пані Естор. Сей портрет було уміщено на споминку, що вона перша послав в англійському парламенті, одначе се вважало не вистачаючим і усунути, хотів вона звязала консерватиста.

НЕ БОЯТЬСЯ „РЕВОЛЮЦІЇ“.

ПАРИЖ, 8. грудня. — Французьке правління заявляє, що чуття про те, що комуністи могли виникнути „революції“ у Франції, шийні, Франція не боїться такої „революції“, а ухвалила 350 комуністів іши тому, що вони вєли проти-державну і проти-законну агітацію.

БІЖКА В ПАРЛАМЕНТІ.

ПАРИЖ, 8. грудня. — Нині прийшло до біжки у французькому парламенті між соціалістами і комуністами.

КИРИЛО ВОЛОДИМИРОВИЧ ПОКИНЕ БАВАРІЮ.

БЕРЛІН, 8. грудня. — Кирило Володимирович Романів, котрий проголосив себе в Кобургу російським царем, як кажу, муси-не кинути се баварське місто і перенестися до другої держави, імовірно до кторьїс з монархії.

Кажуть, що баварське правління, хочаки бути в добрих зносинах з російським урядом, вліпале на великого князя Кирила Володимировича, щоби по змозі як найкраще покинув мєжі Баварії.

Пого жінка Вікторія Філодівна тепер в Америці.

ТРАГІДИЯ В БІЛГОРОДІ.

БІЛГОРОД, столиця Сербії, 7. грудня. — Трагїчна смерть дічинки Анни Успайталь і смертельне ранення американського консула Генрі А. Дейтона в Білгороді, досі ще не роз'яснені.

Суд веде вилічне дохолодження, але досі не ствердив, хто з обох жертв убийником, бо Дейтон мовчить.

Допускають, що дічинка яка є Литвинкою з Ковна, хотіла убити Дейтона, а потому відбродила собі життя.

1894-1924

Ювілейна Кампанія

ЄДНАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО У. Н. СОЮЗА

МУЖЧИН, ЖЕНЩИН, ХЛОПЦІВ, ДІВЧАТ І ДІТЯВ ВІД 1-ГО РОКУ ДО 55 ЛІТ ВКУ

НА ОБЗОВЧЕННЯ ВІД \$100 ДО \$2,000 ПРИЙМАЄТЬСЯ БЕЗ ВСТУПНОЇ ОПЛАТИ.

\$1,200,000,00

НАЙВІВНІША І НАСКОРІША ВИПЛАТА ЗАПОМОГ НА СЛУЧАЙ ТІЖКОЇ НЕДУГИ, КАЛІЦТВА АБО СМЕРТІ

Приєднуйте Нових Членів!

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Published every day except Sunday and holidays,
at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.

Postage for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES		PER ANNUM	
Three months in 1925.		Подписка на три месяца.	
One year in 1925.	\$ 7.50	On the 1st of Jan. 1925.	\$ 7.50
Two years in 1925.	\$ 15.00	On the 1st of Jan. 1925.	\$ 15.00
Three years in 1925.	\$ 22.50	On the 1st of Jan. 1925.	\$ 22.50
Four years in 1925.	\$ 30.00	On the 1st of Jan. 1925.	\$ 30.00
Five years in 1925.	\$ 37.50	On the 1st of Jan. 1925.	\$ 37.50
On the 1st of Jan. 1925.	\$ 10.00	On the 1st of Jan. 1925.	\$ 10.00
On the 1st of Jan. 1925.	\$ 5.00	On the 1st of Jan. 1925.	\$ 5.00
On the 1st of Jan. 1925.	\$ 2.50	On the 1st of Jan. 1925.	\$ 2.50

On each copy address must be enclosed.

On each copy address must be enclosed.

In Canada please send payment in U. S. dollars to the Foreign Money Order,
U. S. dollars to the Foreign Money Order, 498 Montague St., N. Y. City, 10014.
Address: "СВОБОДА", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

Шо про большевицьких „учених“.

Славний англійський письменник і відомий соціаліст Джордж Бернард Шо (родом ірландець) написав на прошення московської урядової большевицької газети Известия, що він мав про большевицьку.

Він передіслав радить російському большевицькому урядови розлучитися з так званим „комуністичним інтернаціоналом“ Зиновєва (Апфельбаума).

Він каже, що „конституція“ того „комуністичного“ задивувала англійських соціалістів штурбуючою глумотю й авторі.

Шо пригадує, скільки наука про соціалізм поступила від Маркса, а московських большевицьких не знають той науки, державні брошури Маркса, яку він написав тому 76 літ, відокремивши від селя, а навіть від соціалістичного життя.

Для московських большевицьких поступ в науці про соціалізм, який зроблено в Західній Європі, не відомий. Вони зовсім не дають з поступу часу. Ще, каже Шо, соціалісти радо читали писання Троцького, але і він пише проти славного англійського письменника Г. Дж. Веллса (також соціаліста), хотів не читав його „Начерки історії“, в якій він показав поступ соціалістичної думки від часу появи Марксового „Капіталу“.

Про „комунітер“ (бутизм) „комуністичний Інтернаціонал“ каже Шо, що Зиновєв у своїй наївності може вважити, що це мотуза і „реалізм“ організація, але се не змінить дійсності, що там лише кількох смартих туманів компроміту своїм пустельством російських соціалістів, чи комуністів.

Загалом, каже Шо, московські комуністи своїми писаннями і балаканням роблять вражіння, що се купка малолітніх хорих дурнів.

Він каже Москалям, що се неправда, бутизм вони агітують в користь соціалізму чи там комунізму, бо досі з їх глумою агітації користують їм європейські і американські капіталісти і пригадує хочби останній приклад з листом Зиновєва в Англії, який поміг консервативістам побороти соціалістів, а ватак вівідати Судан від Єгипту і передати капіталістам ріку Ніл на використання до плантацій бавовни.

Коли і далі, каже Шо, будуть в Росії комунізм бавитися смаркати і хори дурні, то нехай не дивуються, коли Західна Європа буде так інтересуватися ними, як наприклад Москва островом Мадагаскар.

Таку болочку правду сказав московським большевицким славний англійський письменник і учений мислитель Джордж Бернард Шо.

Чи московська газета Известия помістить сей лист?

Годі вважати. Бо який? Тут причувано публіку через 7 літ не дурити, а вдоволяється тим, що Зиновєв (Апфельбаум) за неї і „дні“ не має, а там як гримі з неба большевицького раю — правдиві слова мистця слова і думки Шо, які кажуть ні більше ні менше, тільки, що сей Апфельбаум се смаркати, недочетний і хорий дурняк.

Він має велику владу над нещасною, а також хорою душею, московською публікою. Він привича її як фірман коїм нічого не видати і нічого не бачити, а ходити, чи бігти, покірно з засліпаним білим очом, туди, куди бачить Зиновєв і гонить. А тут його фірман називав великий мислитель і соціаліст — туманом, дурнем, неучем, недотепою.

Що-ж вийшло би з суюмо горою?

Хіба випало би Зиновєву залізи з кізла і кинути доліг батіг чи нагіляк, а публіці скинути засліпки і також подивитися на світ таїм і думати по суюмо і по людському, а не тільки по конськарському височайшому указу Зиновєва...

Якби таке ставало, „святій Ленін“ трясся би в великому горі, який большевицькі поставили учителям руйни і його науку.

Се, що каже Шо, він не раз писав у Свободі. Хотіли читати газету, той там, що все те, що сказав Шо, хотів іти, слухати, каже Свобода була сказана.

Але були упереджені до Свободи, бо її назвали буржуазною.

Та може тепер Шо злізти й з очей кімські засліпки і вони глянуть на світ своїми великими очима та побачать його і зрозуміють своїм розумом...

АДРЕСА ОБЕДНАННЯ:

ОБЕДНАННЯ, 847 N. FRANKLIN ST., PHILADELPHIA, PA.

Туди посилайте свій народний податок!

Посилайте негайно і платіть всім знайомим Українцям, чи споминає вас сей свій обідок, чи заплятає національним домі!

НАШІ СТЕЦЬКІ

(Від спеціального кореспондента „Свободи“).

Не знаю, як було в Австрії, що володіли між іншими і українськими землями, що ж до Б. давської Росії, то ні для кого не є таємницею, що найліпші поліції й жандарми були в Україні (що до шпигів, то до цього поважного факту надавали більш спритний, тоді „утигана“, а тепер науковці та нація), і не тому тільки найліпші, що се був здоровий, розсудливий, статурний й гарний народ, навіть московський не мав у своїй владі, той коштовний для тиранів прикметі соборної вірності панови яку мали наші землі, незалежно від того, що той пан, якому випало служити, і якого походження.

Ніхто так достотно просто по німечку не виконував панських наказів, хочби ті накази було справлено супроти рідного батька, ніхто не здохав би пильно охоронити пана, а де треба було, то й за дошки на нього житиме. Ліпше, найвірнійше, найвідданіше цареві військо було з України (знані всьому людюві железне полки, що трупом своїм укресли і кримські піски, і снігові Балкани, і поля Угорщини, і верховини Кавказу, і далекі степи Манджурії і т. д. і т. д.)

Не багато треба було труду з боку царських посліпак, щоб зробити з військового колись нагород, вірних пісід для найбільшого ворога нещасної України. Треба було лише вміло вмотувати в голову теорію української маси, що цар і все, що від нього, — то є та правда, за якою вічно тужить українська душа. А царі уміли се зробити, і бідоласний „халма“ обертався у справжнього Квітка з відомою опереткою Катіка Осно-венненка: він затримав одні і зби-ти його з тієї повісті було годі.

— Ах, цар — то твій ворог.

— Дарма.

— Він же ворог твоєї батьківщини.

— Дарма.

— Та ти ж у нього не вільна людина, а раб, і народ твій — раб.

— Дарма.

— Та ти ж разом з царем душиш своїх.

— Дарма, дарма, дарма!

Пришла війна, несласки мукі збудили в народі нашім свідомість своєї людської гідності, а національна революція виявила йому ту правду, якої він прагнув, за якою тужив великий пророк. В анархії, в пожежі, в крові дізнався він про неї, — і картина відмінна.

Пришли червоні царі, і ролю царів, поліцая, жандармів і над своїми народами і над Українцями переняли Москалі й Жиди Український народ борався скільки було змоги, але знемагав, а тому й переможений, замкнувся в собі й без слуху і слуху, щоб з новим змістом виконати заповіт свого Пророка. Колишній Стецько в масі своїй обернувся в героя, збудивши в собі крапів пристрасті своїх предків, і не дарма ладський переможений і страшний московський цар, Фелікс Держніжський зазначив у однім зі своїх дописів х. Ц. К. Парції, що серг немолоду набору червоноармієць 90 порожнє настрено до совицької валади.

Де ж дівся Стецько? З народної маси він видихався з подумком національної революції. Народ довів, що він не з роду Стецько, а що Стецьком зродив його московський царизм. Коли ж його одкринили очі, то до такого стану він уже не діде. З військово, українською школою, котра пройде з упалком большевицької влади, агітувати рештки московської отрути і він буде свідомий того, то він і що має робити.

Отже коли де й зберігся сей давній класичний оперетковий український герой, та се в тієї частині (на шасте, незнайно) української інтелігенції, яка вірою, і за страх і за совість, слугує в даний мент царем черво-

ним. Як Кайначиному героєві батько збив у голову, що він оженився з Ульяною, так сего дурня Ленін-переконав, що сего дурня влада — то є „рабоче-крестьянское правительство“.

Але ж панове, вам не по-важимо, і ви бачите, що се не диктатура пролетаріату, а диктатура над пролетаріатом.

Дарма.

Се ж окупанти, що нищать Україну.

Дарма, ж задушливіший найменший прояви свободи.

Дарма.

Се ж страшна реакція, гірша за царську.

Дарма, а ви контр-революціонери.

На догоду своєму новому панови, сі люди убили батька нещучо, одягнуть усе, що було й є святого для України — його історію, національну культуру, свободу, національну душу, — не кажучи вже про та-чирну школу який час без жадного винагородження.

Жертви зложили на Фонд школи слідувати доброді:

Петро Слобода, Василь Велигринко, Петро Великий по \$200; Василь Слобода, Іван Архипов, Семен Котик, Іван Витязь, Петро Косицький, Петро Стефанов, Олександр Шалай, Іван Костик, Іван Черняк, Юзеф Палак (Палак), Стефан Воробей, Юзеф Миколюк, Микола Смукальський і Григорій Малиновський по \$100; Іван Смеречний \$50; на хрестинах і т. д. Юзеф Слобода зібрав збройним жертвами \$6.00, на \$25.00.

На сім місці шкільний комітет складає сердечну подяку всім жертводавцям.

ЗА ШКІЛЬНИЙ КОМІТЕТ:

В. Слобода, предс.

М. Д.

М. Д.

Темну, дурену віками українську масу одсвідомила національна революція. Хто ж свідомість сих повитових Стецьків, — адже ж вони належали нби до інтелігенції?.. На се питання Пророк відповів так:

... не вичене око

Загліне й в саму душу

Глибоко, глибоко...

Дознають се нежобата,

Кажа на цих шкура.

Та й засудять, — і премудрий

Немаді одурять.

І той суд страшний — неда-

леко вже.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

ДОПИСІ

ВІСЛАВІН, Н. Д.

Українська школа.

У нашій місцевості засновано шкільний комітет, щоб нечестами провадити школу для дітей, які не знають по українськи читати й писати. До комітету увійшли слідувачі особи: Василь Слобода, як президент, Юрко Слобода, як секретар, Олександр Шалай, як касир.

Сей комітет скликав митинг до церковної галі на 9. падосити і представити збірникам значення рідної школи, а ватак поспитав, в який спосіб провадити школу й зібрати потрібні фонди.

Присутні вислухавши звіту одноголосно ухвалили зложити жертву на українську школу. Заразом вибрано д. Юрка Слобода як учителя, Шалай як учителя дітей. Д. Юрко Слобода радо згодився провадити вечірню школу який час без жадного винагородження.

Жертви зложили на Фонд школи слідувати доброді:

Петро Слобода, Василь Велигринко, Петро Великий по \$200; Василь Слобода, Іван Архипов, Семен Котик, Іван Витязь, Петро Косицький, Петро Стефанов, Олександр Шалай, Іван Костик, Іван Черняк, Юзеф Палак (Палак), Стефан Воробей, Юзеф Миколюк, Микола Смукальський і Григорій Малиновський по \$100; Іван Смеречний \$50; на хрестинах і т. д. Юзеф Слобода зібрав збройним жертвами \$6.00, на \$25.00.

На сім місці шкільний комітет складає сердечну подяку всім жертводавцям.

ЗА ШКІЛЬНИЙ КОМІТЕТ:

В. Слобода, предс.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

ДОПИСІ

ВІСЛАВІН, Н. Д.

Українська школа.

У нашій місцевості засновано шкільний комітет, щоб нечестами провадити школу для дітей, які не знають по українськи читати й писати. До комітету увійшли слідувачі особи: Василь Слобода, як президент, Юрко Слобода, як секретар, Олександр Шалай, як касир.

Сей комітет скликав митинг до церковної галі на 9. падосити і представити збірникам значення рідної школи, а ватак поспитав, в який спосіб провадити школу й зібрати потрібні фонди.

Присутні вислухавши звіту одноголосно ухвалили зложити жертву на українську школу. Заразом вибрано д. Юрка Слобода як учителя, Шалай як учителя дітей. Д. Юрко Слобода радо згодився провадити вечірню школу який час без жадного винагородження.

Жертви зложили на Фонд школи слідувати доброді:

Петро Слобода, Василь Велигринко, Петро Великий по \$200; Василь Слобода, Іван Архипов, Семен Котик, Іван Витязь, Петро Косицький, Петро Стефанов, Олександр Шалай, Іван Костик, Іван Черняк, Юзеф Палак (Палак), Стефан Воробей, Юзеф Миколюк, Микола Смукальський і Григорій Малиновський по \$100; Іван Смеречний \$50; на хрестинах і т. д. Юзеф Слобода зібрав збройним жертвами \$6.00, на \$25.00.

На сім місці шкільний комітет складає сердечну подяку всім жертводавцям.

ЗА ШКІЛЬНИЙ КОМІТЕТ:

В. Слобода, предс.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

ДОПИСІ

ВІСЛАВІН, Н. Д.

Українська школа.

У нашій місцевості засновано шкільний комітет, щоб нечестами провадити школу для дітей, які не знають по українськи читати й писати. До комітету увійшли слідувачі особи: Василь Слобода, як президент, Юрко Слобода, як секретар, Олександр Шалай, як касир.

Сей комітет скликав митинг до церковної галі на 9. падосити і представити збірникам значення рідної школи, а ватак поспитав, в який спосіб провадити школу й зібрати потрібні фонди.

Присутні вислухавши звіту одноголосно ухвалили зложити жертву на українську школу. Заразом вибрано д. Юрка Слобода як учителя, Шалай як учителя дітей. Д. Юрко Слобода радо згодився провадити вечірню школу який час без жадного винагородження.

Жертви зложили на Фонд школи слідувати доброді:

Петро Слобода, Василь Велигринко, Петро Великий по \$200; Василь Слобода, Іван Архипов, Семен Котик, Іван Витязь, Петро Косицький, Петро Стефанов, Олександр Шалай, Іван Костик, Іван Черняк, Юзеф Палак (Палак), Стефан Воробей, Юзеф Миколюк, Микола Смукальський і Григорій Малиновський по \$100; Іван Смеречний \$50; на хрестинах і т. д. Юзеф Слобода зібрав збройним жертвами \$6.00, на \$25.00.

На сім місці шкільний комітет складає сердечну подяку всім жертводавцям.

ЗА ШКІЛЬНИЙ КОМІТЕТ:

В. Слобода, предс.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

М. Д.

Bosak State Bank, Scranton, Pa.

ЦІНА 40 ЦЕНТІВ

ПІД ПОТАМИ
ЦІНА 50 ЦЕНТ
Можна купити

зробив візок із галузок; дитина була така щаслива з цього, що могла візок тягнути

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

Можна набутися
ДУХОВНО

100

